ΠΑΡΑΓΩΓΗ:
ΚΩΣΤΑ ΓΙΑΝΝΙΔΗ

BRAHMS.

ΤΡΙΤΗ: 11.12.73

ΩΡΑ: 23^{40} – 00^{30}

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΣΥΝΘΕΤΑΙ ΚΑΙ ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ

• Αγαπητοί φίλοι ακροατές καλησπέρα σας!

• Το έργο του ανοιχτήκε φίλοι σήμερον είναι το Κονσέρτο σι ρε μείζ. op. 77 για βιολί και ορχήστρα, το μονοβίτσο που σύνθεσε ο μεγάλος γερμανός μουσικοσυνθέτης Γιοχάνες Μπράμς. Το έργο αυτό ολοκληρώθηκε σε εφτά μήνες δουλειάς βιολιστή του πρωταγωνιστή αυτού του JOS. JOACHIM στα πλαίσια των σπουδών του GEWANDTHAUS της Λειψίας του πρωτοχρονιά του 1879. Όπως το Κονσέρτο του Μαντελσόν και του Σοπέν μόνον έτσι και το Κονσέρτο αυτό ξεφεύγει φυσιολογικά και άδικα σύνορα από τους κανόνες της εποχής του: «Πραγματικό ολόφως αντίθετα φίλε μου τις δυνατότητες σου βιολιού, σύστησε σου σχεδόν το όργανο που σου λέει τόσο πολύ μόνο μέσα σε μια δεμένη ώρα» Ένα έργο πολύπλοκο διάφορο μελίτης και σύνθεσης: «Το έργο δημιούργησε αληθινόλογο μια ανολοκληρωμένη ενέργεια, μια σύνθεση το πυρωμένο χαρακτηριστικό είναι η παλιμπαίς έμπνευση ιδεών, παρά ένα κοντέρτο βιολιού.» Το μεγάλο αυτό πάλεψε ο μεγάλος αυτός άντρας ώσπου η δημιουργία του έργου αυτό, όπου άρχισε και μου το πρωτότυπο 1ο κονσέρτο για πιάνο, ~~[illegible]~~ του Μπράμς, έπαιξε να χρειαστεί και ένα μόνο μέσα σε δυο χρόνια, τον ρυθμό και γράφτηκε σχεδόν ταυτόχρονα μαζί αυτόν. Ωστόσο όμως αν δίκαιο μελέτη του σύνθεση αυτή η ενθουσιώδη αρχιτεκτονική και ο ενδιαφέρον πλούσιο πλούσιο των μουσικών ιδεών αν χαρακτήριζε το έργο. Βέβαια Κονσέρτο αυτό δεν είναι και τόσο εύκολο για τον βιολιστή. Δεν είναι όμως και άπιαστο. Οι δύο συμφωνίες μου δείχνουν έχουν μεγάλες ενορχηστρωτικές άρρωστες ιδιαίτερες δυσκολίες. Παίζει το Κονσέρτο ο Μπράμς

Ένας φωτεινός μέσα στο σκοτεινό έργο του Beethoven, το αγωνιώδες του κλάμα σιωπή. Το τρίτο Allo non troppo χαρακτηρίζει μέσα στο μεγαλειώδες πρόγραμμα του σύγχρονου δεξιοτέχνη και ερμηνευτή της 2ας Συμφωνίας του σύνολου, όπως μέσα σε αυτό πρέπει να θεωρηθεί σε μεγάλο βαθμό εκφραστικότητα. Σε αντίθεση έρχεται το συμπληρωματικό Β' θέμα σε μία εξαίσια μελωδικό μοτίβο μεταλλινωμένο του διαγωνιστή, δίνει έδαφος σε ενδιαφέρουσες θεματικές αναπτύξεις. Το Adagio σε μια μεγάλη τριμερή θεματικό κατασκευή και σε μέρος για νά δώσει τόν χώρο στο μεγαλειώδες μέσα σε μια φόρμα σεβασμού κρυστάλλινη και πνευματική. Από τόν δεύτερο κορυφώνεται η μελωδία του θέματος και βαθμιαία τελειώνει το Λεγατάκι μέρος με Κοντόφωλα: Allo giusto ma non troppo. Εδώ δημιουργείται ο Μέρος. Μια γοητεία λόγω μεταβολών των λαμπρόνικων θεμάτων. Σε αυτό μόνο από αυτόν τόν τρόπο μεταφέρθηκε ~~στο~~ σκέψεις του Χάιντν και του Λιστ, και δημιουργεί ένα χάος μέσα σε αναστατωτικό ρυθμό, ένα το θεμί πάρα τόν τρομερό πόνο, ποιοτικάνει νά κατέχει μέσα στο μυστήριο. Μέσα σε αυτόν μόνο μια ένα. Δεν αναφέρεται το Κοντόφωλο σε ρε μειζ. έργ. 77 του Μπράμς, αυτό ένα TASCHA HEIFETZ, σε πρωτοποριακό αυτό μια συμφ. ορχ. του CHICAGO με διευθυντή τόν FRITZ REINER.

[J. BRAHMS: VIOLINKONZERT IN D OP. 77) [3.00 / 40.00 / 43.00]

. Αναφέρεται το Κοντόφωλο σε ρε μειζ. έργ. 77 για βιολί και ορχήστρα του J. BRAHMS. Εκτελεί ο TASCHA HEIFETZ μαζί με τη συμφ. ορχ. του ΣΙΚΑΓΟ υπό τη διεύθυνση του FRITZ REINER

. Σε μία γιορτή που μια ενοχλούμενη δεν θα μπορούσαμε μερικοί Ορφεωνικοί χορωδίες με ίδια ανάθεση, αυτό ένα ηχητικό γεγονός. Δημιουργούμε μια σε ενδ. αρ. 7, 12 και 13 σε δύο ανάλογα αυτό.....

Αλεξάνδρα - [ΣΗΜΑ]

Φ. Ιωάννης